

โรงพยาบาลพาน

รับที่ 2323

วันที่ ๙ ๘.๒๐

473 ถนนพาน ๑๕.๙๐

อ.พาน จ.พะเยา หมู่บ้านพาน

วันที่ 21 เมษายน พ.ศ.2560

เรื่อง ความประทับใจของลูกคุณแม่ใช้เป้าjinต่อโรงพยาบาลพาน

เรียน ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลพาน

ดิฉันนางพวงนิกรณ์ ลิขิตเจริญ ในนามของลูกคุณแม่ใช้เป้าjin ดิฉันเป็นบุตรสาวคนโตในพื้นท้อง 9 คนของคุณแม่ คุณแม่เริ่มป่วยหนักตั้งแต่ พ.ศ.2543 และด้วยลูกสาวหลายคนมีครอบครัวอยู่กรุงเทพฯ จึงตัดสินใจพาคุณแม่เข้ารับการรักษาประจำที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ยกเว้นกรณีฉุกเฉินจะพาเข้าโรงพยาบาลเอกชนใกล้บ้าน ด้วยความที่คุณแม่สูบบุหรี่กันกระแทกพื้น กระดูกสันหลังที่เดิมมุอยู่แล้วก็ไปกดทับเส้นประสาท ทำให้บิดขาไม่ออกอย่างรุนแรง ทำให้ต้องได้รับการผ่าตัด ใช้เหล็กตามกระดูกสันหลังหลายชิ้น ในการผ่าตัดครั้งนี้คุณแม่เสียเลือดไปมาก การผ่าตัดจึงต้องยุติลงและเข้าห้องICU เป็นคนไข้อาการหนักมากกว่า 3 เดือน และเมื่อออกจากโรงพยาบาลต้องฝึกเดินร่วม 5-6 เดือนจึงจะเดินได้ และนับแต่นั้นมาคุณแม่ก็ไม่สามารถกลับไปทำการด้วยตัวเองได้อีก

เนื่องด้วยคุณแม่เป็นโรคเบาหวานและความดันมาก่อนหน้านี้นานกว่า 20 ปี และอาจด้วยผลข้างเคียงจากการรักษา จึงทำให้ต้องทานยาในปริมาณมากเป็นเวลาบาน รวมถึงอาการเติ่อมตามรัย ทำให้คุณแม่มีปัญหาด้านสุขภาพ ทั้งโรคเก่าและโรคใหม่ต่างๆ รุนแรงมาก ต้องเข้าออกโรงพยาบาลอยู่เป็นประจำ ปอยครั้งที่คุณแม่มีอาการที่น่าตกใจมาก และหล่ายครั้งก็ไม่ทราบสาเหตุ ต้องเข้าห้องฉุกเฉิน และเข้าห้องสัมภ์ทางการ เพื่อรอดชีวการ การจะเข้าพักรักษาในโรงพยาบาลแต่ละครั้งก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะคาดหวังได้

สรุปการรักษาที่พอยจะได้คร่าวๆ ในระหว่างเวลา 16 ปี มีดังนี้

1. ผ่าตัดกระดูกสันหลังตามเหล็ก 2 ครั้ง
2. ผ่าตัดทำบล็อกไข้เด็กเส้นเลือดตีบที่ขา 2 ครั้ง
3. ผ่าตัดใส่เครื่องกระดูกหัวใจ 2 ครั้ง
4. เปลี่ยนเลนส์ตา 2 ครั้ง

นอกจากนี้จะเป็นการรักษาอาการกำเริบของโรคเป็นครั้งๆ และการตรวจรักษาประจำตามนัด เช่น

- รักษาด้วยยาปฏิชีวนะ ทุก 4 เดือน
- รักษาโรคเบาหวาน ทุก 3-4 เดือน
- รักษากระดูกสันหลัง เที่ยม ทุก 4 เดือน
- รักษาเส้นเลือดขาตีบและเส้นเลือดหัวใจ ทุก 3-4 เดือน
- รักษาระบบประสาทหน้า เที่ยม ทุก 6 เดือน

ด้วยการที่ต้องพาคนแม่เข้ารับการรักษาและตรวจเช็คตามนัดอยู่เป็นประจำร่วม 16 ปี ทำให้ต้องยอมรับกับสภาพแวดล้อมที่ไม่มีทางเลี่ยง คือไม่มีรอยยิ้มหรือการทักทายพูดคุยกับคนรอบข้าง ทุกอย่างเดินตามระบบที่วางไว้ ซึ่งของใครก็เรื่องของมัน อย่างรู้สึกอ่อนโยน ไม่ต้องเรื่องมาก บรรยายภาพที่น่าเบื่อบอกกับการที่ต้องนอนนานมากๆ และบางโครค ต้องใช้เวลาเดินเรื่องหลายวันทำให้เกิดความเครียด สำหรับเจ้าหน้าที่ก็ต้องร่าให้ห้ามย่างตีที่สุดแล้ว สำหรับคนใช้ การที่ได้รับการรักษา ก็ต้องร่าใช้คติแล้วไม่จำเป็นต้องเรียกร้องอะไรมากไปกว่านี้

ปลายเดือนกันยายน ปี พ.ศ.2559 คุณแม่ต้องเข้าห้องICU ที่โรงพยาบาลในจังหวัดพะเยาว์ร่วมเดือน มีอาการร้อน โคง่า เมื่อคุณแม่รู้สึกตัว คุณแม่เหมือนจะรู้ว่าคงมีชีวิตอยู่ได้อีกไม่นาน จึงรับเร้าแแกมขอร้องให้ญาติพากลับบ้านที่อำเภอ พาน และเมื่อถึงakhon พาน ก็ได้เข้าพักรักษาตัวด้วยตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคม ปี พ.ศ.2559 ถึงเดือนมีนาคม ปี พ.ศ.2560 และนั้นคือที่มาที่ทำให้ได้รับได้มีโอกาสสูจักกับโรงพยาบาลพาน วันแรกที่มาถึงก็สัมผัสได้ถึงความอบอุ่น ซึ่งรับรู้ได้จากรอยยิ้ม มากมายในโรงพยาบาลแห่งนี้ มันซ่างแตกต่างจากที่อื่น ทุกครั้งที่มา ก็ได้เก็บความประทับใจไว้มากมาย ที่ไม่อาจจะพรรณนาได้หมด จนบางทีก็เหมือนหลงในล แม้ขับรถผ่านก็ไม่ลืมที่จะมองหา

- เป็นโรงพยาบาลที่ให้ความรู้สึกเป็นกันเอง เสมือนเราเป็นคนหมู่บ้านเดียวกัน
- เจ้าหน้าที่ทุกระดับ มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีน้ำใจ ที่สำคัญคือไม่ทำให้คนไข้กลัว หรือเกลียดการทำงานของพยาบาล
- คุณแม่โชคดีที่ได้เจอคุณหมอที่ดี มีจรวดารวนแพทย์สูง ใจใจและให้คำแนะนำที่ดีให้ความช่วยเหลือมากมาย รวมไปถึงการประสานงานกับทีมแพทย์ที่โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ในการรักษาคุณแม่
- มีรถพยาบาลที่ให้บริการเข้าถึงประชาชน ทันต่อเหตุการณ์ ช่วยอำนวยความสะดวกให้คนไข้ได้เป็นอย่างดี
- มีการประสานงานกับทางโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ได้อย่างรวดเร็ว ทั้งเรื่องการรักษาและห้องพัก
- มีห้องพักคนไข้ที่สะอาด ปลอดโปร่ง ปลอดภัย แม้จะนอนบนเตียงก็ไม่รู้สึกลำบากหรือกังวล
- มีอาหารที่สะอาด ราคาถูก เป็นกันเอง มีอาหารพื้นบ้านให้เลือก
- มีร้านอาหารที่ให้บริการแยกได้ บรรยายคติ อาหารอร่อยน่าทาน ราคานั่นถูก พนักงานก็ใจดีมาก
- มีคนทำงานที่ดี ถึงแวดล้อมดี สองผลให้ทั้งคนไข้และญาติคนไข้มีความสุข จึงทำให้มีการฟังผ่านความดีไปบนห้าน

ความประทับใจทั้งหมดที่ได้รับจากโรงพยาบาลแห่งนี้ ทำให้ได้รับรู้สึกขอบคุณในใจขาด ตลอดที่จะเล่าให้ใครฟังไม่ได้

1. ขอบคุณส่วนรับตัวให้คุณแม่ได้มีโอกาสมารับการรักษาที่โรงพยาบาลพานแห่งนี้ ถึงแม้ว่าจะเป็นระยะเวลาเพียง 5 เดือน แต่ก็เป็น 5 เดือนของวาระสุดท้ายที่สำคัญ ทำให้คุณแม่มีภาวะจิตดีขึ้นมาก
2. ขอบคุณส่วนรับตัวได้รู้จักและสัมผัสรายการของโรงพยาบาลเล็กๆ ที่ไม่เหมือนที่ไหน
3. ขอบคุณคุณหมอถายกรเป็นอย่างสูง ที่ได้ให้การรักษาคุณแม่จนเป็นที่ประทับใจของครอบครัวทุกคน และยังได้ให้คำแนะนำที่ดียอดเยี่ยม พร้อมทั้งช่วยเหลือติดต่อทีมแพทย์มือดีที่โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ทำให้คุณแม่มีโอกาสได้รับการรักษาโดยเส้นเลือดตืบที่ชา ทำให้คุณแม่ได้พ้นจากภาวะทุกข์ทรมาน และการผ่าตัดก็

ประสบผลสำเร็จในระยะเวลาอันสั้นอย่างไม่น่าเชื่อ นอกจากราชได้ยืดอายุคุณแม่ออกไปได้อีกหลายเดือนแล้ว ซึ่งสิ่งที่สำคัญก็คือทำให้คุณแม่มีภาวะจิตที่สงบ ไม่ต้องทนทุกข์ทรมานแสนสาหัสอีกต่อไป และท้ายที่สุดก็สามารถจากโภคนไปได้อย่างสงบนิ่ง ขอบคุณหนอน ขอบคุณ

4. ขอบคุณเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลทุกๆท่านที่มีส่วนทำให้บรรยายการของโรงพยาบาลลับอุ่น น่าอยู่
5. ขอบคุณผู้บริหารโรงพยาบาลที่ทำให้พื้นที่ของของโรงพยาบาลลับเคลื่อนได้ด้วยใจ
6. ขอบคุณคนเมืองพานที่ยังคงรักษาวัฒนธรรมของการเรือเพื่อ การมีมิตรไมตรีต่อกัน ทำให้สังคมนี้น่าอยู่
7. ขอบคุณร้านอาหาร "ใบไม้" ที่ได้มอบอาหารแสนอร่อย สะอาด น่ารับประทาน ราคาถูก บริการประทับใจ และเป็นแห่งเดียวที่จะใช้รับแขกและเลี้ยงสังสรรค์ที่หาได้ในอำเภอพาน
8. ขอบคุณโรงพยาบาลที่ได้ช่วยยืดอายุคุณแม่ได้ยาวกว่าที่คาดไว้มากๆ และขอบคุณที่ทำให้เด็กนี้ได้รับรู้และสัมผัสถึงความสุขที่เรียบง่าย ที่ผู้คนทั่วไปมองไม่เห็นคุณค่า
9. อดไม่ได้ที่จะบอกให้คนเมืองพานได้รับรู้ว่า พวกรเข้ามาใช้คิดมากๆที่มีโรงพยาบาลดีๆอยู่ในหมู่บ้านใกล้บ้าน พวกรเขานี่จะเป็นต้นต้นไปปรึกษาที่อื่นเลย และติดตามก็ต้องไม่ได้ที่จะเส่าความประทับใจนี้ให้กับเพื่อนๆที่กรุงเทพฯฟัง

ประสบการณ์เรื่องราวที่ทำให้รู้สึกประทับใจ

1. ความช่วยเหลือจากเภสัชกร

เมื่อประมาณต้นปีพ.ศ.2559 คุณแม่ป่วยหนักที่กลับมาเยี่ยมบ้าน จึงพาเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลพานและมีปัญหาเรื่องยา ยาเติมที่หานอยู่ประจำมีมากมาก น่องๆไม่สามารถให้ข้อมูลกับทางคุณหมอได้ว่ายาที่หานอยู่มีอะไรบ้าง เพื่อที่คุณหมอจะได้ปรับยาให้เหมาะสมกับอาการในขณะนั้นได้ จึงขอ喻าทั้งหมดไปหาเภสัชกร ขอให้ช่วยตรวจสอบยาให้ promptly ได้รับการบริการที่ดีมากเกินความคาดหวัง เภสัชกรเขียนรายการยาทั้งหมดให้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งอธิบาย สรรพคุณและวิธีใช้ให้แก่น้องๆอย่างไม่รู้สึกชำราญหรือเบื่อหน่าย แถมยังอนุญาตให้สอบถามทางโทรศัพท์ได้อีกด้วย นี่คือความประทับใจครั้งแรกที่น้องสาวเจอและมาเล่าให้ฟัง

2. น้ำใจเล็กน้อยแต่มีค่ามาก

จากเรื่องเปลหน้าห้องฉุกเฉินและเจ้าหน้าที่ที่ให้บัตรคิวน้ำอาคาร เวลาที่พากุณแม่ไปโรงพยาบาล คุณแม่เดินไม่ได้ เวลาเปลสองคนเหมือนจำได้ว่าบุคลิกของเขามาช่วยกันยกตัวคุณแม่ออกจากรถอย่างระมัดระวัง ซึ่งหันยังมีสีหน้ายิ้ม แย้ม ไม่ทำให้คนไข้รู้สึกเกรงใจหรือไม่สบายใจ เห็นแล้วทำให้มีความสุขอยู่สักๆ ส่วนเจ้าหน้าที่ที่ออกบัตรคิวน้ำตีกันดังใจให้ข้อมูลและคำแนะนำที่ดี ทำให้เราไม่เสียเวลา many เพียงแค่ผ่านด้านแรกก็มีความสุขและอดที่จะอนุรักษ์ไม่ได้ จนเมื่อันได้ตัว "โชคดี" เข้าไปใช้บริการก็เลยเจอแต่คนยิ้มกระมัง

3. บรรยายภาพที่ให้เกิดความรู้สึกดีๆ มีความเป็นกันเองไม่รู้สึกเบื่อหน่าย กระชาญอยู่ที่โรงพยาบาล

ปกติไม่มีใครชอบไปโรงพยาบาล ไม่ว่าจะไปเป็นคนไข้หรือไปเยี่ยมคนไข้ แต่น่าแปลกที่โรงพยาบาลนี้ไม่ทำให้ติดฉันรู้สึกเช่นนั้นเลย จะเห็นร้ายหันขวา ก็ทากทายกันได้ไม่เคอะเขินไม่ว่าจะกับเจ้าหน้าที่หรือกับคนไข้ ต่างพูดคุยยิ้มแย้ม แจ่มใส จนเหมือนกล้ายเป็นวัฒนธรรมของโรงพยาบาลนี้ไปเสียแล้ว

4. มีคุณธรรมเป็นพื้นฐาน จึงมีความยึดหยุ่นบ้างตามความเหมาะสม

เมื่อเข้าไปในห้องฉุกเฉิน ก็ได้รับบริการที่รวดเร็ว รู้ว่าคนไข้คนไหนรอได้แค่ไหน มีความยึดหยุ่นไม่ตึงจนเกินไป และบางทีก็แนะนำให้เราไปติดต่อฝ่ายงานอื่นระหว่างรอ เพื่อจะได้กลับบ้านเร็ว ในขณะที่ต้องรอผลเลือดเพื่อให้แพทย์ วินิจฉัยโรค เนื่องด้วยคุณแม่ต้องอดอาหารตั้งแต่เที่ยงคืน และคุณแม่เป็นโรคเบาหวาน อีกทั้งคุณแม่ไม่สามารถนั่งนานๆ ได้ ทำให้คุณแม่ไม่อาจรอจนผลเลือดออกได้ จึงไปขอพยาบาลหน้าห้องครัว เพื่อขออนุญาตพากุณแม่เข้าพับคุณหมอให้ดู อาการทั่วไปของคุณแม่ก่อนผลเลือดออก เพื่อที่จะได้พากุณแม่กลับบ้านไปก่อน และให้ญาติที่มาด้วยรถฟังหมอ วินิจฉัยโรคจากผลเลือด ซึ่งทางพยาบาลก็อนุญาตและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

5. เจ้าน้าที่ทำหน้าที่ แต่ก็ไม่ทิ้งเต็塔

เมื่อเข้าพักรักษาที่ห้องพัก นายครรัชที่คุณแม่คุ้มคลั่งอะโซเสียงดัง เจ้าน้าที่ทุกฝ่ายก็ไม่เคยพูดอะไรที่ทำให้ คุณแม่กลัวหรือโกรธ มีแต่ค่อยน้ำใจช่วยให้สถานการณ์ดีขึ้น เช่นจัดนาห้องพิเศษให้ และเจ้าน้าที่ที่มาให้ยา วัดความดัน หรือมาทำกายภาพบำบัด ก็พูดคุยดี ชี้แนะดี พยายามดูแลคุณแม่ ล่าสุดประมาณวันที่ 23-25 มีนาคม พ.ศ.2560 ติดันได้ หาย้อาหารเสริมให้คุณแม่ ต้องໄลรีyangไปเรื่อยๆ ว่าควรติดต่อครัวที่ไหน ในที่สุดก็ได้ขออนุญาตเป็นความรู้สึกมากมาย รู้ แหล่งร้อ และได้รู้วิธีการกินที่ถูกต้อง ช่วงนั้นเป็นช่วงที่ทั้งคุณหมอและฝ่ายที่เกี่ยวข้องล้วนไปต่างประเทศและต่างจังหวัด แต่ติดันต้องรับกลับบ้านกุ้งเหงา บุคคลที่มีส่วนให้ขออนุญาตคือ หัวหน้าฝ่ายบินไทยการ ติดันได้เบอร์โทรศัพท์จากบริษัทผู้ผลิต และในขณะนั้นขอไปบ่อนร่มที่เพชรบุรี แต่เชอก็มีใจให้ขออนุญาตดินสอสีเขียวซึ่งเป็นอย่างมาก และอีกท่านหนึ่งคือน้อง ผู้หญิงหน้าตาสวยงาม ดวงตาโต ผิวคล้ำเนียน เดอมาทำงานในวันหยุด แต่เชอก็ไม่ป่วยเบี่ยงในการตอบข้อคำถาม และยัง แนะนำให้ไปติดต่อสอบถามผลเลือดของแม่ว่ามีค่า Albumin เท่าไร จึงจะรู้ว่าควรกินไข่ขาววันละกี่ฟอง ติดันก็ได้ไปตามที่ น้องแนะนำ อีกทั้งยังได้รับความร่วมมือที่ดีจากพยาบาล งานนี้แม้จะเสียเวลาไปมาก แต่ก็รู้สึกอ้อมอกอิ่มใจอย่างสุดซึ้งที่ได้ เจรจาแต่คนเดียว อดไม่ได้ที่จะขอบคุณสาวรักที่ส่งคนเดียว มีน้ำใจมาช่วยเหลือตลอดเวลา

ท้ายที่สุดติดันขอวิงวอนให้ทุกท่านได้โปรดช่วยรักษาวัฒนธรรมเมืองเหนือของเราไว้ให้ยาวนาน ไม่瓜จะเป็น อาหารการกิน การทักษะด้วยมิตรไมตรี ความอ่อนน้อมถ่อมตน อิ้มแย้ม เรียบง่าย ติดันหวังว่าโรงพยาบาลพานแห่งนี้จะ เป็นโรงพยาบาลในฝันของคนเมืองพานตลอดไป ติดันขอขอบพระคุณทุกๆ ท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือ ทางอ้อมที่ทำให้โรงพยาบาลแห่งนี้เติบโตไปด้วยรอยยิ้มและมิตรไมตรี

เรียนเสนอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาล

พ.ศ.๒๕๖๐๓๘

ขอแสดงความนับถือ

Уоонакар, ลักษณะ

พวงนิภรณ์ ศิริเดชิรุ และฤกษ์ของคุณแม่ให้เป็น